

Sosyal Bilimler Dergisi / The Journal of Social Sciences

Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 10, Sayı: 67, Aralık 2023, s. 84-97

ISSN: 2149-0821 Doi Number: <http://dx.doi.org/10.29228/SOBIDER.73758>

Doç. Dr. İsmail BAYER

Artvin Çoruh Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, İsmailbayeri@artvin.edu.tr

Orcid Id: <https://orcid.org/0000-0001-6776-5540>

Doç. Dr. Halit BOZ

Ardahan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, halitboz@ardahan.edu.tr

Orcid Id: <https://orcid.org/0000-0003-4480-3166>.

NÛH'UN YEDİ YASASI VE KUR'AN

Özet

Müsevîlik ve İsevîlik inancında Hz. Nûh'un elçi olarak gönderildiği toplum, bir diğer bakış açısıyla "Nûh oğulları" yedi temel emre-yasağa uymakla sorumlu tutulmuştur. Bunlar; "Allâh'a şirk koşmamak, yalnızca O'na kulluk etmek, cinayet, hırsızlık ve zina suçlarından uzak durmak, âdil olmak ve canlı hayvan eti yememek"tir. Aslında bahse konu emirler Hz. Âdem'den itibaren hep geçerli olan genel hükümlerdir. Bu çalışmada söz konusu emir ve yasakların Kur'ân-ı Kerîm'de açık veya zımnî karşılıklarının varlığı ve ifade yöntemleri araştırılacaktır. Araştırmada doğrudan Hz. Nûh'u muhatap alan âyetlere ek olarak Kur'ân'da ifade edilen hadd cezaları, İslâm'ın mekâsıd-ı şerfa-ı esâsiyyesi (beş esas-yasa), Nûh kavminin helâk sebepleri, taptıkları putların sembolik anlamları yanında diğer bazı peygamberlerin genel vasiyetleri dikkate alınacaktır. Çünkü suç ile suçta sevk eden etkenler, verilecek ceza ve ilâhî azab arasında mutlak ilişki vardır. Konunun günümüze yansıyan hususlarından biri, söz konusu yasaların, kurulması planlanan ve kısmen uygulanmaya başlayan "yenidünya düzeni"nin araçlarından biri olmasıdır. Dolayısıyla güncellenen bu konu, dinî, kültürel-siyasî arka plan dikkate alınmadan değerlendirilemeyecek boyuttadır. Bu sebeple çalışmamız dinî arka plan bağlamında řu üç soruya bir cevap denemesini de içermektedir: 1. Her dinin ana gayesi ve genel manada anlattıkları aynıysa Allâh niçin tekrar tekrar yasalarını anlatan kitaplar göndermiştir? 2. İnsanlığı huzura kavuşturacak ilkeler hadd-i

zatında sınırlı sayıda ve çok açık ilkeler ise neden ilâhî kitaplar beklenenden geniş hacimli olmuşlardır. 3. Anlattıkları ve öğüt verdikleri hep aynı şeyler ise bu kadar çok peygamberin gelmesinin sebebi nedir? Doküman analizine dayalı nitel bir çalışma olan bu araştırmada karşılaştırmalı çözümleme metotları kullanılmıştır.

Anahtar kelimeler: Kur'ân, Metin Karşılaştırma, Nûh, Yedi Emir-Yasa, Mûsevîlik, İsevîlik.

NOAH'S SEVEN LAWS AND THE QUR'AN

Abstract

According to the cultures of Judaism and Christianity, to which Noah was sent as a messenger, "Noah's sons" were held responsible for obeying seven basic orders and prohibitions. These laws are as follows: not to associate partners with Allah, to worship only Him, to stay away from the crimes of murder, theft and adultery, to be just and not to eat live animal meat. Normally, these laws are general provisions that have been valid since Adam. In this study, the existence of express or implied equivalents of orders and prohibitions in the Qur'an and their expression methods will be examined in the context of our subject. In our study, the verses that directly address Noah will be examined, as well as the hadd punishments expressed in the Qur'an, the principles of Islamic Sharia, the reasons for the destruction of Noah's people, the symbolic meanings of the worshiped idols and the advice of some prophets will be discussed. One of the aspects of the subject that is reflected today is that the laws in question are one of the tools of the "new world order" that was planned to be established and partially put into practice. Therefore, this updated issue is of such a dimension that it cannot be evaluated without considering its religious, cultural-political background. For this reason, our study tries to answer the following three questions in the context of religious background: 1. If the basic purpose and general lines of each religion are the same, why has Allah sent down new books describing his religion? 2. If the principles that will bring peace to humanity are limited and clear, why do the divine books consist of long texts? 3. If they always say the same things and give advice, why have so many prophets been sent to humanity as ambassadors?

Keywords: Qur'an, Text Comparison, Noah, Seven Commandments-Law, Judaism, Christianity.

STRUCTURED ABSTRACT

According to the cultures of Judaism and Christianity, to which Noah was sent as a messenger, "Noah's sons" were held responsible for obeying seven basic orders and prohibitions. These laws are as follows: not to associate partners with Allah, to worship only Him, to stay away from the crimes of murder, theft and adultery, to be just and not to eat live animal meat. Normally, these laws are general provisions that have been valid since Adam. In this study, the existence of express or implied equivalents of orders and prohibitions in the Qur'an and their expression methods will be examined in the context of our subject. In our study, the verses that directly address Noah will be examined, as well as the hadd punishments expressed in the Qur'an, the principles of Islamic Sharia, the reasons for the destruction of Noah's people, the

symbolic meanings of the worshiped idols and the advice of some prophets will be discussed. One of the aspects of the subject that is reflected today is that the laws in question are one of the tools of the "new world order" that was planned to be established and partially put into practice. Therefore, this updated issue is of such a dimension that it cannot be evaluated without considering its religious, cultural-political background. For this reason, our study tries to answer the following three questions in the context of religious background: 1. If the basic purpose and general lines of each religion are the same, why has Allah sent down new books describing his religion? 2. If the principles that will bring peace to humanity are limited and clear, why do the divine books consist of long texts? 3. If they always say the same things and give advice, why have so many prophets been sent to humanity as ambassadors?

Knowing the harams (religious prohibitions) alone is not enough for human actions to be correct and beautiful. As a matter of fact, the process of violating the ban, which started with eating a haram product in Paradise, turned into a major crime like murder in one of Adam's sons.

*"But recite unto them with truth the tale of the two sons of Adam, how they offered each a sacrifice, and it was accepted from the one of them and it was not accepted from the other. (The one) said: I will surely kill thee. (The other) answered: Allah accepteth only from those who ward off (evil). Even if thou stretch out thy hand against me to kill me, I shall not stretch out my hand against thee to kill thee, lo! I fear Allah, the Lord of the Worlds. Lo! I would rather thou shouldst bear the punishment of the sin against me and thine own sin and become one of the owners of the Fire. That is the reward of evil doers."*¹

The fratricide of the son of the Prophet, of course, is not about ignorance of the crime. The words of the murderer and the oppressed brothers before the murder (as described in Surat al-Maida) are clear evidence of this. The history of crime, which is almost simultaneous with the creation of man, is also surprising in terms of its prevalence in society. As a matter of fact, in the history of humanity, involvement in crime has increased so much that Noah (in the surah bearing his name) will be able to establish the following prayer sentence:

"And Noah said: My Lord! Leave not one of the disbelievers in the land."² In short, knowledge of law and the presence of a judge are not enough to prevent crime. The basis of creating a good individual and a good society is the elimination of the factors that lead to crime and criminal character. If this is not provided, people, and even the most religious, can become so guilty that they literally change the book of the law, distort its meaning and simply make outlandish interpretations. This change can happen even in the most basic laws. To put it simply, the members of a religion that considers killing people a crime can sometimes be so evil that they commit the greatest persecution in the name of religion by throwing non-believers from the category of human to the category of animal. Therefore, what the Qur'an really wants to do is to remind people of the beauty in human beings, to keep them away from evil spirits, and to make them righteous and virtuous. Because divine books undertake a great and versatile educational process. In this process, man realizes that he is the creature of the same creator as all other beings. This consciousness keeps him away from evil. From Mevlânâ to Yunus, our literature is always full of such emphases. Therefore, when we look at the subject within the framework of

---

¹ Surah Al-Ma'idah, 5/27-29, (Translations: M. Pickthall, www.islamicbulletin.org/services/all_ebooks_p1.aspx).

² Surah Nuh, 71/26. , (Translations: M. Pickthall, www.islamicbulletin.org/services/all_ebooks_p1.aspx).

our subject, we can say that divine books and prophets come again and again due to the reasons we have mentioned above.

Giriş

Mûsevîlik ve îsevîlik inancında Hz. Nûh'un elçi olarak gönderildiği toplum, bir diğer bakış açısıyla "Nûh oğulları" yedi temel emre-yasağa uymakla sorumlu tutulmuştur. Aslında bahse konu emirler Hz. Âdem'den itibaren hep geçerli olan genel hükümlerdir. Elinizdeki çalışmada söz konusu emirlerin Kur'ân'ı Kerîm'de açık veya zımnî karşılıklarının varlığı ve varsa ifade yöntemleri araştırılacaktır. Dolayısıyla konu tamamen "*Yedi Nûh Yasası*"na hasr edilmiştir. Bu yasalar batı dünyası ile söz konusu kültürlerde şu isimlerle dile getirilmiştir: Seven laws of Noah, seven commandments of the Noahic Covenant, universal moral laws, שבע מצוות בני נח (şeva mitsvat bney Noah: Nuh oğullarına yedi emir).

Araştırmada doğrudan Nûh'u muhatap alan âyetlere ek olarak Nûh kavminin helâk sebepleri, taptıkları putlarının sembolik anlamları, Kur'ân'da ifade edilen hadd cezaları, İslâm'ın mekâsıd-ı şerîa-ı esâsiyyesi (beş temel yasa) ile diğer bazı peygamberlerin genel vasiyetleri dikkate alınacaktır. Konunun daha açık anlaşılması için söz konusu hususlar giriş bölümünde ele anılacaktır. Zira suç, suça sevk eden etkenler, verilen ceza ve ilâhî azab arasında mutlak ilişki vardır. Dolayısıyla Nuh kavminin sorumluluklarını tespit etmek belirttiğimiz hususlarla doğrudan ilişkilidir.

Hz. Nuh yasalarını Tevrat ve İncil boyutuyla ele alan çalışmalar bulunmaktadır. Ancak bu yasaların Kur'ân ile ilişkilendirilmesine dair herhangi bir te'lif bulamadık. Bu açıdan çalışmamızda Kur'an'da yer alan birtakım ilkelerin Hz. Nuh'a varan serüvenini ortaya koymuş olacağız.

1. Hz. Nuh'un Yasalarının Makâsıd-ı Şerîa ve Had Cezâlarıyla İlişkisi

Mekâsıdu's-Şerîa³ anlayışının temel beş halkası inanç; can, akıl, nesil ve malın korunmasıdır. Gittikçe genişleyen diğer dini gayeler bu beş esasın çevresinde sarmalanırlar. Bu esaslar arasında insan hakları ve toplum düzeni için kaçınılmaz olan emir ve yasakların çiğnenmesi belli dünyevî cezaları gerektirir. Bu bağlamda Kur'ân-ı Kerîm'de "hadd" ismiyle tanımlanan suçlar, diğer suçlardan farklı bir sınıflandırmaya tabi tutulmuşlardır. Bahse konu cezalar devlet otoritesince uygulanır. Cinâyet (kasten insan öldürme), zina, hırsızlık, İslam devletine isyan-ıfşat-eşkıyalık-yol kesme hareketleri ve zina iftirası farklı düzeylerde hadd cezalarını gerektiren suçlardır. Görüldüğü üzere "hudûd" ile Hz. Nûh yasaları arasında ciddi bir mutabakat vardır. Bununla birlikte en büyük zulüm olan ve diğer zulümlere de zemin hazırlayan şirk nihâî ceza itibarıyla diğer suçlardan farklıdır. Nitekim şirk inancı üzerine vefat edenlerin mağfîret edilmeyeceği ancak had cezasını gerektiren fiilleri işleyenlerin bağışlanabileceği ilgili âyetlerde belirtilmektedir. "*Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz, ondan başkasını dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a ortak koşan büsbütün sapıtmıştır.*"⁴ Elbette ölmeden önce ister şirk isterse diğer günahlardan dönüş kapısı daima açıktır. Konumuz çerçevesinde ifade etmek gerekir ki, "hudûd" ile Hz. Nûh yasaları arasında ciddi bir mutabakat vardır.

Cinâyet:

³ Bkz. Ertuğrul Boynukalın, Makâsıdu's-Şerîa, *DİA*, (Ankara: 2003), 27, 423-427.

⁴ en-Nisâ, 4/116.

“Haklı bir sebep olmadıkça Allah’ın dokunulmaz kıldığı cana kıymayın. Bir kimse haksızlıkla öldürülürse velisine yetki verdik; ancak o da öldürme hususunda sınırı aşmasın; çünkü o, yeterince yardıma mazhar olmuştur.”⁵

“Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında kısas size gerekli kılındı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın. Ancak her kime, kardeşi tarafından bir şey bağışlanırsa artık ona hakkaniyetle uymalı ve diyeti ona güzellikle ödemelidir. Bu, rabbinizden bir hafifletme, bir rahmettir. Bundan sonra kim haddi aşarsa ona elem verici bir azap vardır. Kısasta sizin için hayat vardır, ey akıl sahipleri, umulur ki sakınırsınız.”⁶

Zina:

“Zina eden kadın ile zina eden erkeğin her birine yüz sopa vurun. Allah’a ve âhiret gününe inanıyorsanız, Allah’ın dinini uygulama hususunda o ikisine karşı merhamet duygusuna kapılmayın. Mü’minlerden bir topluluk da onların cezalandırılmasına şahit olsun. Zina eden erkek ancak zinakâr veya müşrik bir kadınla evlenir, zina eden kadınla da ancak zinakâr veya müşrik bir erkek evlenir. Bu müminlere haram kılınmıştır.”⁷

Hırsızlık:

“Hırsızlık eden erkek ve hırsızlık eden kadının yaptıklarına karşılık bir ceza, Allah’tan bir ibret olarak ellerini kesin. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir. Kim bu haksız davranışından sonra tövbe eder ve halini düzeltirse bilsin ki Allah onun tövbesini kabul eder. Şüphe yok ki Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.”⁸

Eşkivalık-İsyân:

“Allah’a ve peygamberine karşı savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışanların cezası ancak ya öldürülmeleri veya asılmaları yahut el ve ayaklarının çapraz olarak kesilmesi ya da buldukları yerden sürgün edilmeleridir. Bu, onların dünyada uğradıkları aşağılayıcı cezadır. Âhirette ise onlar için büyük bir azap vardır. Ancak onları yenip ele geçirmenizden önce tövbe edenler müstesna! Biliniz ki Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.”⁹

Zina İftirası:

İffetli kadınlara iftira atan, sonra da dört şahit getiremeyen kimselere seksen sopa vurun ve artık onların şahitliklerini asla kabul etmeyin. İşte onlar yoldan çıkanların ta kendileridir. Bundan sonra tövbe edip hallerini düzelterler müstesna. Allah çok bağışlayıcıdır, çok esirgeyicidir. (en-Nûr, 24/4, 5).

2. Hz. Nûh’un Yasalarının Nûh’un Toplumunun Helâk Sebepleriyle İlişkisi

Genel İslâmî kabule göre Hz. Nûh (a.s.), beş resulden biri, daha açık ifadeyle toplumsal mücadeleleri en yoğun beş ilâhî elçiden biridir. Fırat-Dicle havzasında yaşayan Nûh kavmi helâk edilmiş böylece Hz. Âdem’den sonra insanlık yeni bir merhaleye geçmiştir. Kur’ân-ı Kerîm anlatımıyla toplumların helâk edilişiyle o toplumlarda baskın olarak görülen kötülükler

---

⁵el-İsrâ, 17/33.

⁶el-Bakara, 2/178, 179.

⁷en-Nûr, 24/2, 3.

⁸el-Mâide, 5/38, 39.

⁹el-Mâide, 5/33, 34.

arasında sebep sonuç ilişkisi vardır.¹⁰ Burada kast edilen kötülükler ilâhî fermanla varlıklarına son verecek düzeydeki kötülüklerdir. Tüm insanlığa emredilen ve ortalama insanlık aklının-vicdanının doğal olarak kabul edeceği davranış şekillerinin toplum tarafından büsbütün terk edilmesi söz konusu helâkın ana sebebidir. Bu çerçevede Hz. Nûh'un kavmi Kur'ân-ı Kerîm'in anlatımıyla aşağıdaki sebeplerden dolayı helâk edilmiştir:

1. Manevî Değerleri idrak etmeme

*"Onu yalanladılar. Biz de onu ve onunla beraber gemide bulunanları kurtardık; âyetlerimizi asılsız sayanları da suda boğduk! Çünkü onlar gerçeği göremeyen bir kavim idiler."*¹¹

*"Hayır, onların âhiret hakkındaki bilgileri yetersiz kalmıştır; dahası, bu hususta şüphe içindedirler; bunun da ötesinde onlar âhiretten yana kördürler."*¹²

2. Zulüm

Adı geçen toplumun zulümüyle ilgili Kur'ân-ı Kerîm'de pek çok ayet vardır.¹³ Necm sûresindeki ifade şöyledir: *"...Çünkü onlar çok zalim ve çok azgın idiler."*¹⁴

3. Kötülük (Sapkınlık) Toplumu Oluş

"Kavm-i sû" tabiri Kur'ân-ı Kerîm'de iki toplum için kullanılmıştır. Bunlar Hz. Nûh ve Hz. Lût'un kavimleridir.¹⁵

*"Nûh'u da hatırla; daha önce o dua etmişti, biz de duasını kabul edip kendisini ve yakınlarını büyük sıkıntıdan kurtarmıştık. Onu, âyetlerimizi inkâr eden kavimden korumuştuk. Gerçekten onlar, kötü ve çirkin şeyler yapan insanlardı; bu yüzden hepsini suda boğduk."*¹⁶

*"Lût'a da hikmet ve ilim verdik; onu kötü ve çirkin şeyler yapan kasaba halkından kurtardık. Gerçekten onlar yoldan çıkmış kötü bir topluluktuk."*¹⁷

Söz konusu anlamı destekleyen bir başka ayet ise şöyledir: *"Ey Hârûn'un kız kardeşi! Baban kötü bir adam, annen de iffetsiz olması istenen biri değildi."*¹⁸

4. İnkâr, yalan, gerçeği yalanlama.

Zevk ve çıkar uğruna doğruları bile bile inkâr, mantık kurallarını ayaklar altına alan çıkarımlar diğer helâk edilen kavimler gibi Nûh kavminin de öne çıkan özellikleridir.¹⁹

*"Nûh kavmi de peygamberleri yalancılıkla suçladılar."*²⁰

¹⁰ Konunun geniş anlatımı için bkz. Bayram, Enver-Coşkun, Hasan. "Kur'an Kıssaları Bağlamında Sosyal Değişim-Helak Münasebeti, *Tokat İlmîyat Dergisi* 8/2 (Aralık 2020), 473-495; Ertuğrul, Resul, "Kur'an'da Helâk Olan Kavimlerde Suç-Ceza Uyumunu -I-", *Bayburt Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, vol.3,no:5,pp:165 - 185, 2017; Ali Muhammed es-Sallâbî, *Nûh ve't-Tûfân*, (Beyrut; Dâru İbni Kesîr, 2020), 223.

¹¹ el-A'râf, 7/64.

¹² en-Neml, 27/66.

¹³ Örnek olarak: et-Tevbe, 9/70; Hûd, 11/37, 44; el-Mu'minûn, 23/27. el-Furkân, 25/37; el-Ankebût, 29/14; en-Necm, 53/52.

¹⁴ en-Necm, 53/52.

¹⁵ es-Sallâbî, *Nûh ve't-Tûfân*, s. 223.

¹⁶ el-Enbiyâ, 21/76, 77.

¹⁷ el-Enbiyâ, 21/74.

¹⁸ Meryem, 19/28.

¹⁹ el-A'râf, 7/60; Hûd, 11/27, 29; el-Mu'minûn, 23/24; eş-Şuarâ, 26/105, 111; El-Kamer, 54/9;

5. Fasıklık

Batıl inanç, zulüm, taşkınlık, yüz kızartıcı eylemler gibi tüm fisk boyutları, Nûh kavminde yerleşik genel karakter hâlini almıştı.

*"Bunlardan önce yaşayan Nûh'un kavminde de (ibretler var). Çünkü onlar yoldan çıkmış bir topluluk idi."*²¹

6. Tuğyânda sınır tanımamak

Tuğyân isyan ve günahıta sınır tanımayacak ölçüde ileri gitmektir.²² Kur'ân-ı Kerîm'de "etğâ" kalıbının kullanılması Nûh toplumunun diğer zalim taşkın toplumların çok fevkinde kötü işler yaptıklarının bir ifadesidir.

*"Bunlardan da önce Nûh kavmini... Çünkü onlar çok zalim ve çok azgın idiler."*²³

3. Hz. Nûh'un Yasalarının Çok Tanrıcılık ve Şirk Sembolizmiyle İlişkisi

*"İnsanlara dediler ki: Sakın ilâhlarınızı bırakmayın; hele Ved'den, Suvâ'dan, Yegûs'tan, Yeûk'tan ve Nesr'den asla vazgeçmeyin!"*²⁴

Çoktanrıcılık-şirk inanışlarında tanrılar ancak ona inanların istediği emir ve yasaklar koyabilirler ve bu kurallar istendiğinde insanlar tarafından kolayca değiştirilebilirler. Kurgu tanrılara yüklenen varlık sebebi yalnızca ona inananların işini kolaylaştırmak, daima onlara yardım etmektir. Dolayısıyla oluşturulan bu inanç düzeninde evrensel nitelikli sabit insan haklarından bahsetmek mümkün değildir. Yukarıdaki kaydettiğimiz âyette Nuh toplumunun helâk edilmeden önceki çok tanrılı inanışları hakkında bilgi verilmektedir. Taberi adı geçen put isimlerinin aslında yaşadıkları dönemden sonra tanrılaştırılan şahıs isimleri olduğunu birincil görüş ve yaygın kanaat olarak kaydeder. Bir diğer yaygın görüş ise söz konusu heykellerin sırasıyla erkek, kadın, aslan, at ve akbaba şeklinde heykel tanrılar olduğudur.²⁵ İlk bakışta bu iki baskın görüşü birlikte değerlendirmek çok tutarlı gözükmemektedir. Çünkü makul bir açıklama yoksa aslan, at ve akbaba heykelleriyle insan heykellerinin aynı formda olması beklenemez. Bu konuda verilebilecek tutarlı cevaplar şunlar olabilir: a. Yarı insan yarı hayvan şeklindeki tanrı heykelleri olması, b. İnsan timsallerinin söz konusu hayvanlarla birlikte buldukları sahnenin heykelleştirilmesi, c. Yele, kanat gibi bazı hayvan özelliklerinin insan heykellerine uyarlanması. Nitekim dünya tarihinde bu her üç türdeki tanrı heykellerine sıklıkla rastlanmaktadır. Nuh toplumunun dünya algısını anlamak için söz konusu heykellerin varlık sebeplerini bilmek önem arz eder. Ancak konumuzun birincil kaynaklarından olabilecek İbnü'l-Kelbî'nin Kitâbu'l-Esnâm adlı eseri bahis mevzumuzda çok kapsamlı ve tatminkâr bilgiler sunmamaktadır.²⁶ Günümüzdeki çalışmalarda ise, önemli ölçüde yol kat edilmiş olmakla birlikte konunun tam anlamıyla netleşmesi için zamana ve yeni saha araştırmalarına ihtiyaç vardır. Şu halde doğrudan

²⁰ eş-Şuarâ, 26/105.

²¹ ez-Zâriyât, 51/21.

²² el-İsfehânî, Râgıb, *Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'ân*, tahk.: Safvân Adnân Dâvûdî, 2. bs., Beyrut: Daru'l-Kalem, 1997, s. 520-521.

²³ en-Necm, 53/52.

²⁴ Nûh, 71/23.

²⁵ Âlûsî, Şehâbeddin Mahmûd, *Rûhu'l-me'ânî fi tefsîri'l-Kur'ânî'l-'azîm ve's-seb'i'l-meşânî*, I-XXX, Bulak, Beyrut, ts. (Dâru ihyâi't-türâsi'l-Arabî). XXIX, 132-133.

²⁶ İbnü'l-Kelbî, Hişâm b. Muhammed el-Kelbî, *Kitâbü'l-Esnâm*, (nşr. Ankara: Ahmed Zeki Paşa, Putlar Kitabı, trc. Beyza Düşüngen, 1969), 32-33.

Kur'ân kelimelerinden (sözlük anlamlarından) hareketle bazı kanaatleri ifade etmek faydalı olacaktır. Bu itibarla; Vedd: Sevgi tanrısı, istekleri karşılayan tanrı, Suvâ': Tarım-bereket-doğurganlık-aşk-hayat tanrısı, Yeğûs: Yardım-savaş-saldırı-yardım tanrısı, Ye'ûk: savaştan kaçış-savunma-sefer-zafer tanrısı, Nesr: Yağma-ganimet-cenaze tanrısı betimlemeleri tutarlı olacaktır. Buradan hareketle Hz. Nûh'un helak olan toplumunda çok tanrıcılığın hangi alanlarda odaklaştığı anlaşılabilir. İnsanın istekleri doğrultusunda kurgusal tanrıları çoğaltıp her birine sınırlı bir yetki vermek ve üstelik bu yetkiye de her istediğinde müdâhele edebilmek inancı tanrıcılık oyunundan öte bir anlam ifade etmez.

4. Yedi Emrin Mûsevîlik ve İsevîlikteki Yeri

Söz konusu yasaların kadim kaynaklarda mevcudiyeti araştırılırken iki bakış açısından bahsetmek mümkündür. a. Bizzat “yedi” sayısı ile sınırlanan bir yasalar manzumesinin varlığı, b. Bu yedi yasanın tekil olarak varlıkları. İkinci bakış açısıyla söz konusu yasalar her tür dini kitapta rahatça görülebilecek açıklıktadır.²⁷ Ancak yazılı kaynaklarda yedili sistem şeklindeki bir tasnifi ancak miladın ikinci yüzyılında görmekteyiz. “Konuyla ilgili yapılan akademik çalışmalar Nuh Kanunları'nı oluşturan hükümlerin ilk kez Tosefta'da, Avodah Zarah risalesinde serdedildiğinde ittifak etmişlerdir. Tosefta'nın M.S. 2. yüzyıla ait bir kaynak olması, Nuh Kanunları hakkında ilk tarihsel yazılı kanıtın bu tarihten daha eskiye gitmediğini gösterir.²⁸ Nuh Kanunları hakkında en detaylı bilgi Talmud'da yer alır; bu kaynakta yedili sistemin yanı sıra otuzlu sistemden de bahsedilmiştir. Diğer kaynaklardan bazılarında zikredilen ek hükümlerin burada da geçtiği görülmektedir.”²⁹

5. Kur'ân'da Yedi Emir Araştırması

Söz konusu “yedi emir” bir bütün veya sıralı bir şekilde Kur'ân'da yer almaz. Bununla birlikte öncelikle Nûh toplumu özelinde, ikinci planda ise genel Kur'ân anlatımlarında ilgili emirlerin varlığı önce toplu değerlendirme daha sonra ise maddeler hâlinde ele alınacaktır.

Toplu değerlendirme: İçerik olarak “yedi emr”in ilk ikisi kelime-i tevhîd'in iki kısmına karşılık gelmektedir: İnanç ve eylem düzeyinde Allâh'a şirk koşmamak ve yalnızca O'na kulluk etmek.³⁰ Diğer beş emrin üçü can, mal ve namus koruma alanlarıyla ilgili olup cinayet, hırsızlık ve zina suçlarından uzak durulmasını istemektedir. Adaletli olmak emri bu anlamda çok daha geneldir ve hayatın tamamını yaşanabilir kılacak mahiyettedir. Son emir ise daha dar veya oldukça özel bir alana mahsur olduğu için ilk bakışta garipsenebilir bir içeriğe sahiptir: Canlı bir hayvanın etini yememek. Ancak bu durum doğrudan sağlığın korunması, hayvan hakları ve öte taraftan ruhların şiddetten uzaklaştırılması ilkeleriyle ilgilidir. Bahse konu emirler üst başlıklar altında toplanabilecek mahiyete de sahiptirler. Şöyleki; a. Altı artı bir, b. İlk iki emrin de

²⁷ Örnek olarak bakınız. Bkz. Tevhid inancı: Levililer 24:16; Adalet: Tekvin 18:19; Çıkış 20:3. Tekvin 9:6. Yeremya 3:1. Levililer 5:24. Tekvin 9:4.

²⁸ Eldar Hasanov, *Yahudi Ahit Geleneğinde Nuh Kanunları ve Nuhilik*, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Doktora Tezi, İstanbul, 2012, s.8; Lichtenstein, Aaron, *The Seven Laws of Noah*, 3. bsk., (New York: The Rabbi Jacob Joseph School Press, 1995), 11.

²⁹ Hasanov, *Yahudi Ahit Geleneğinde Nuh Kanunları ve Nuhilik*, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Doktora Tezi, İstanbul, 2012, s.86; Lichtenstein, Aaron, *The Seven Laws of Noah*, 3. bsk., (New York: The Rabbi Jacob Joseph School Press, 1995), 11.

³⁰ “Allah'tan başka tanrı tanıma; sonra kınanmış ve yalnızlığa terkedilmiş olarak kalırsın. Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi ve anne babanıza iyi davranmanızı emretti. Onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlanırsa onlara öf bile deme! Onları azarlama! İkisine de gönül alıcı güzel sözler söyle.” (el-İsrâ, 50/22,23).

birleştirilmesiyle beş artı bir, c. En temel esaslar dikkate alındığında gerçek inanç ve adalet yani kişinin kendine ve başkalarına zarar vermeme ilkesi olmak üzere iki, d. Onlar da birleştirilirse inanç ve bu inancın eyleme yansımada adalet yani takvâ olarak teke indirgenebilir. Kur'ân anlatımında takvâ bilinci bütün öğütlerin merkezinde yer aldığı gibi ibadetin de ana gayesidir³¹. Nitekim Allâh'ın peygamberlere ve toplumlara öğüdü, bununla bağlantılı olarak peygamberlerin de toplumlara öğüdü takvâ odaklıdır. Örneğin Şuarâ suresinde Nûh, Hûd, Sâlih, Lut ve Şuayb peygamberler ümmetlerine aynı takva çağrısını aynı cümle formatında yöneltmişlerdir.³² Takvâ bir sorumluluğu yerine getirememekten doğacak kötü sonuçlardan çekinmek ve korkmaktır. İnsanoğlunun Allâh'a kulluğunun ve insanlığının hakkını verememe endişesidir. Bu itibarla yapılan tüm eylemlerin doğru, iyi ve güzel olması takvâyâ bağlıdır.

Yedi emrin maddeler hâlinde Kur'ân'da zikri şöyledir:

1-2. İnanç ve eylemde tevhd

“Andolsun ki Nûh'u elçi olarak kavmine gönderdik. Dedi ki: “Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Doğrusu ben, üzerinize gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum.³³Günahtan sakınıp da rahmete nâil olabilirsiniz diye, içinizden sizleri uyaracak bir adam vasıtasıyla rabbinizden size bir zikir (vahiy) gelmesine şaşırдыңız mı?”³⁴

3.Cinayet

Kur'ân'da cennetten dünyaya indirilen insanoğlunun işlediği ilk suç olarak cinayet kaydedilir. “Onlara Âdem'in iki oğlunun haberini gerçeğe uygun olarak anlat: Hani ikisi de birer kurban sunmuşlar, birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. Kurbanı kabul edilmeyen, diğerine, “Andolsun seni öldüreceğim!” dedi. O da dedi ki: “Allah ancak takvâ sahiplerinden kabul eder. Andolsun ki sen öldürmek için bana el uzatsan bile, ben öldürmek için sana elimi kaldıracak değilim! Zira ben âlemlerin rabbi olan Allah'tan korkarım. Ben diliyorum ki sen hem benim günahımı hem de kendi günahını yüklenesin, cehennemliklerden olasin! Zalimlerin cezası işte budur.” Sonunda içindeki duygular onu kardeşini öldürmeye itti; onu öldürdü ve böylece hüsrana uğrayanlardan oldu.³⁵

Cinayet suçuna götüren ve ilgili âyetlerde de kaydedilen sebepler doğal olarak aynı bağlamda ele alınmalıdır. Dolayısıyla kıskançlık, haksız edinim isteği, hukuka saygısızlık, sorumsuzluk gibi olumsuz karakter özellikleri cinayet suçunun paydaşlarıdır. Hz. Âdem'in mazlum oğlunun zalim kardeşini cinayet teşebbüsünden vaz geçirmek için kurduğu cümleler özel bir önem arz eder. Bu cümlelere istinaden ta baştan beri insanın cinayet suçu ve bu suçu çevreleyen diğer kötü ahlâkî özellikler hakkında vahye dayalı kapsamlı bilgilendirmeye tabi tutuldukları söylenebilir. Şu hâlde aynı yasanın Hz. Nûh'un tebliğ ettiği başlıca yasalardan olduğu muhakkaktır. Öte taraftan cinayetin zulüm oluşu ve zulmün tüm toplumlarda yasaklığı konunun bir diğer belirtecidir.³⁶ İlgili başlıkta ifade edildiği üzere İslâm fıkıh anlayışında “mekâsıdu'ş-

³¹ el-Bakara, 2/21.

³² eş-Şuarâ, 26/106, 124, 142, 161, 177.

³³ el-A'râf 7/59.

³⁴ el-A'râf 7/59.

³⁵ el-Mâide, 5/27-30.

³⁶ et-Tevbe, 9/70; Hûd, 11/37, 44; el-Mu'minûn, 23/27. el-Furkân, 25/37; el-Ankebût, 29/14; en-Necm, 53/52.

en-Necm, 53/52.

şerîa"³⁷ tabir edilen "genel yasalar"ın temel beş halkasından biri can güvenliği ve hayat hakkıdır.³⁸

4. Hırsızlık

İlgili başlıklarda ele alındığı üzere, mülkiyet hakkı ve güvenliği ihlal etmemek genel insani ve dini esaslardandır. İslâm fıkıh anlayışında "mekâsıdu's-şerîa"³⁹ tabir edilen "genel yasalar"ın temel beş halkasından biri mülkiyet güvenliğidir. Aynı düzlemde hırsızlık hadd cezasını gerektiren beş büyük suçtan biridir.⁴⁰

5. Zinadan kaçınmak

Yukarıdaki ilgili maddelerde belirtildiği üzere Kur'ân, yasal olmayan cinsel hayatı yasaklamaktadır.⁴¹ Hz. Nûh toplumunun helak sebeplerinden biri cinsellik üzerinden gerçekleştirilen zulüm ve azgınlıklardır.⁴² Dolayısıyla bu hükmün aile kurumunu, çocuk haklarını, mülkiyet adaletini korumak ve ayrıca kadın-erkek arasındaki cinsel ilişkiyi kanıtlanabilir sevgi temeline oturtmak gibi alt makul gerekçelere dayandığını söylemek son derece olağandır. Bu ilkeler insan doğasının bir parçası olduğu için öncesi ve sonrasında da geçerli olmak üzere Hz. Nûh toplumunun uyması istenen hem adalet ve hem de ahlâk hükmüdür.

6. Adalet

Halife Ömer b. Abdulazîz (ö. 101/720) döneminden başlayarak itibaren Cuma hutbelerinde daima okunan Nahl sûresi doksanıncı âyeti konunun ehemmiyetini göstermesi bakımından yeterlidir. "*Muhakkak ki Allah adaleti, iyiliği, yakınlık ilişkisi kurulanlara kendinden vermeyi emreder; hayâsızlığı, yadırganan kötü davranışları ve azgınlığı-zorbalığı yasaklar. İşte Allah, aklınızı başınıza almanız diye size böyle öğüt veriyor.*"⁴³ Kelimenin kökü dengeyi, savrulmalardan uzak oluşu, vicdan tartışıyla tartmayı anlatmaktadır. İşte bu genel anlam elbette insanın muhatap olduğu en temel emir ve hatta hiçbir emir olmasa bile düşünmesi ve doğruluğunu doğuştan kavraması gereken fitri bir duygu ve davranış biçimidir. Dolayısıyla tüm insanlığın ortak kabulüdür, olmalıdır.

7. Canlı Hayvan Eti Yemek

İnsanın beslenme alışkanlıklarının izi din ve tarih sürecinde incelendiğinde bazı hususlar dikkatleri çeker.⁴⁴ Örneğin Mûsevîlik ve İsevîlik'te Hz. Nûh'un yedi yasası olarak belirtilen emir ve yasaklardan biri canlı hayvanın etini koparıp yemektir.⁴⁵ Bu adet günümüzde özellikle bazı uzak doğu toplumlarında hala devam ettirilmektedir. Tevrat, İncil⁴⁶ ve Kur'ân'la⁴⁷ birlikte söz konusu yasak bir adım daha ileri geçerek akan kanın gıda olarak tüketilmesini yasaklamıştır. Bazı Batı toplumlarında "morçilla" gibi gıdaların hala popüler olması söz konusu geleneklerin

³⁷ Bkz. Boynukalın, Ertuğrul, Makâsıdu's-Şerîa, *DİA*, (Ankara: 2003), 27, 423-427.

³⁸ el-Bakara, 2/178, 179. el-İsrâ, 17/33.

³⁹ Bkz. Boynukalın, Makâsıdu's-Şerîa, *DİA*, (Ankara: 2003), 27, 423-427.

⁴⁰ el-Mâide, 5/38, 39.

⁴¹ en-Nûr, 24/2, 3.

⁴² el-Enbiyâ, 21/76, 77; el-Enbiyâ, 21/74; Meryem, 19/28.

⁴³ en-Nahl 16/90.

⁴⁴ Konunun araştırılması için şu çalışma incelenebilir: oluman, A. "Dinler ve Gıda İlkelden Semaviye", *Uludağ Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dergisi*, 28 (2009): 25-32.

⁴⁵ Bk. Nahum Rakover, *Law and the Noahides*, (İsrael: The Library of Jewish Law, 1998), 16 vd.

⁴⁶ Yaratılış, 9:4,

⁴⁷ En'âm, 145.

gücünü göstermesi bakımından önemlidir. "Cengiz Yasaları" incelenirse yukarıda belirtilen ilâhî emrin önemi daha iyi anlaşılabilir. Madde 8: "Bir hayvanı kesmek isteyen, onun ayaklarını bağlayıp karnını yarıdıktan sonra kalbini el ile sıkarak öldürmelidir. Ancak bu tarzda öldürülen hayvanın eti yenilebilir."⁴⁸ Bugün şaşkınlıkla karşıladığımız bir işin belli bir zaman ve toplumda yasa oluşu beslenme ve insan doğası arasındaki ilişkiyi göstermesi bakımından önemlidir. Belirttiğimiz beslenme alışkanlıklarıyla ilgili farklılıklar bir dinin mezhepleri arasında bile gözükülebilir. Örneğin erillikle ilgili hayvan sakatları Hanefî mezhebinde harama yakın mekruh iken Şafî mezhebinde husye yemek caizdir.⁴⁹ Hâsılı din, çevre, gelenek, ihtiyaç ve karakter⁵⁰ insanın beslenme alışkanlıklarının çerçevesini belirler.⁵¹

6. Konunun Günümüze Yansıyan Dinî-Kültürel-Siyasî Cephesiyle Tartışılması

Günümüzde "normlar hiyerarşisi" veya "hukuk düzeni piramidi" denilen bir hukuk sistemi geçerlidir. Bu sistemde zaman zaman kısmi değişiklikler gözlenmekle birlikte genel hatları itibarıyla anayasa, uluslararası antlaşma, yasa-kanun, kararname-tüzük, yönetmelik, yönerge, tebliğ, genelge, talimat gibi basamaklar mevcuttur. Benzer durum dinlerin uygulanmasını istediği şer'î kurallar için de söz konusudur. Fakat böylesine büyük ve ayrıntılı bir sistemin uzun zamanlar boyunca toplumun her katmanındaki bireylerin dini hayatlarında uygulanabilir olduğunu söyleyebilmek neredeyse imkânsızdır. Dolayısıyla Allâh'ın insanlardan istediği dînî emirlerin muhatap tüm bireyler tarafından ve tüm zamanlar boyunca uygulanabilmesi için günümüzde gördüğümüz yasal düzeneklerden çok daha sade olması beklenir. Nitekim Hz. Âdem'den Hz. Peygamber'e (s.a.v.) kadar devam eden temel inanış ve temel yasaların çatı ismi İslâm'dır. İslâmî emirler hadd-i zatında özlü, öğrenilmesi kolay, tartışma ve şüphelere mahal vermeyecek ma'kûliyettedir. Ancak dinin sadelik ve uygulanabilirlik ilkesi bir takım beşeri sebeplerle bulandırıldığı için insanların dine bakışında olumsuzluklar gözlemlenebilir. Bununla birlikte bahsettiğimiz temel ilkeler dinlerin siyasî amaçlarla birleştirilmesi ve özellikle İslâm ruhunun bulanıklaştırılması amacına da matuf olabilir.⁵² Dolayısıyla bu tür yaklaşımlara görüntünün arkasındaki gerçek niyet penceresinden çok ihtiyatla yaklaşılması gerekir. Çağın baskın ekonomik-kültürel güçleri tarafından mesih çağının Nûhîlik hareketiyle başlayacağı belirtilerek bu yöndeki organizasyonlara güçlü destekler verilmektedir.⁵³ High Council of Bnei Noah (Nuh Oğulları Yüksek Konseyi)'nin varlığı, 1980'lerde başlayan Noahide konferansları gibi faaliyetler bu minvalde dikkat ve ihtiyatla takip edilmelidir.

Bütün bu dini ve siyasî bakış açısıyla birlikte önümüzde cevaplanması gereken din eksenli ik ana bir de uzantı soru vardır. 1. Her dinin ana gayesi ve genel manada anlattıkları aynıysa Allâh niçin tekrar tekrar yasalarını anlatan kitaplar göndermiştir? 2. İnsanlığı huzura kavuşturacak ilkeler hadd-i zatında sınırlı sayıda ve çok açık ilkeler ise neden ilâhî kitaplar geniş hacimli

⁴⁸ Çengiz'in 96 Yasası, Sadri Maksudi Arsal, Türk Hukuk Tarihi, İst. Ün. Hukuk Fak. Yayını, 1947, s. 167 – 177.

⁴⁹ Din İşleri Yüksek Kurulu, 12.07.2017 tarihli kararı.

⁵⁰ Bk. Feuerbach's "Man is what He Eats": A Rectification Melvin Chernob Journal of the History of Ideas, Vol. 24, No. 3 (Jul. - Sep., 1963), pp. 397-406 (10 pages)

⁵¹ Bu bölüm henüz yayınlanmayan bir makalemizle aynıdır.

⁵² Fatih Sancılı, *Mezhep-İktidar İlişkileri-Erken Dönem Abasilerde* (Ankara: Fecr Yayınları, 2021), 31-38.

⁵³ Bkz. Feldman, Rachel Z. (August 2018). "The Children of Noah: Has Messianic Zionism Created a New World Religion?" *Nova Religio*, Volume 22, Number 1, August 2018, pp. 115-128 (Article) Published by University of California Press

olmuşlardır. 3. Anlattıkları ve öğüt verdikleri hep aynı şeyler ise bu kadar çok peygamberin gelmesinin sebebi nedir?

Tevrat, İncil ve Kur'an eksenli insanlık tarihine baktığımızda ilk defa Hz. Âdem ve Hz. Havva'yla kural dışına çıkışı görmekteyiz. Atalarımız kuralı bilmekle birlikte çiğnemişlerdi. Ancak bunu niçin yaptıkları, tam olarak ne yaptıkları ve söz konusu işin niçin suç olduğuyla ilgili etraflı bir bilgimiz mevcut değildir. Tek bildiğimiz onlar bu suçu işleseler de işlemeseler de Yeryüzüne indirilecekleriydi. Yaşanılan olay sadece zahiri bir vesile olmuş, bu inişin zamanını belirlemiştir. Dolayısıyla insanlığın diğer suçlarından ayrı tutmak gerekir kanaatindeyiz. Bununla birlikte yeniden vurgulamak gerekir ki, insanın her yaptığına doğru veya iyi olabilmesi için yasak bilgisi tek başına değildir. Nitekim suç işleme niyeti olmasa bile yasak bir ürün yemekle başlayan yasa dışılık Hz. Adem'in oğullarından birinde cinâyet gibi büyük bir suça dönüşmüştür. Peygamber çocuğunun kardeş katili olması elbette suç bilmemekle ilgili değildir. Cinayet öncesi katil ve mazlum kardeşler arasında geçen diyalogda öldürüleceğini anlayan kardeşin ağzından dökülen cümleler bu sözün açık kanıtıdır: *"Onlara Âdem'in iki oğlunun haberini gerçeğe uygun olarak anlat: Hani ikisi de birer kurban sunmuşlar, birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. Kurbanı kabul edilmeyen, diğerine, "Andolsun seni öldüreceğim!" dedi. O da dedi ki: "Allah ancak takvâ sahiplerinden kabul eder. Andolsun ki sen öldürmek için bana el uzatsan bile, ben öldürmek için sana elimi kaldıracak değilim! Zira ben âlemlerin rabbi olan Allah'tan korkarım. Ben diliyorum ki sen hem benim günahımı hem de kendi günahını yüklenesin, cehennemliklerden olasın! Zalimlerin cezası işte budur.Sonunda içindeki duygular onu kardeşini öldürmeye itti; onu öldürdü ve böylece hüsrana uğrayanlardan oldu."*⁵⁴ İnsanın yaratılmasıyla neredeyse eş zamanlı olan suç tarihi aynı zamanda toplumda yaygınlık bakımından da şaşkınlık verecek düzeydedir. Hatta insanlık tarihinde suça bulaşma o denli artmıştır ki, Hz. Nûh şu dua cümlesini kurabilmiştir. *"Nûh; "Rabbim" dedi, "Yeryüzünde inkârcılardan hiç kimseyi sağ bırakma!"*⁵⁵ Peygamberler ilâhî kitapların anlatımıyla toplumun en şefkatlileridir ve Hz. Nûh bin yıllık bir ömrün insan tanıma ve dolayısıyla daha tahammüllü olma tecrübesini de taşımaktadır. Onun yukarıdaki cümlesi bu itibarla daha fazla dikkate şayandır. Hâsılı suçun engellenmesi için yasa bilgisi, yargıcın varlığı ve ceza yeterli değildir. İyi bir birey ve iyi bir toplum oluşturmanın temelinde suça götüren etkenlerin ortadan kaldırılması yatmaktadır. Şayet bu sağlanamaz ise insan ve hatta en dindar insanlar bile yasa kitabını lafzen değiştirecek, anlamını çarpıtacak, yasanın ruhunu bertaraf edecek nitelikte istisnâî hükümler üretmek ve en basitinden tuhaf yorumlarda bulunabilecek kadar suça bulanabilirler. Hatta bu değiştirme en temel yasalarda bile olabilir. Basitçe örneklendirirsek insan öldürmeyi suç sayan bir dinin mensupları kendi dinlerinden olmayanları insan kategorisinden çıkarıp hayvan sınıfına dâhil ettiğinde en büyük yasa tahrifini dindarlık adı altında gerçekleştirmiş olurlar. Dolayısıyla Kur'an özelinde ifade etmek gerekirse yaklaşık altı yüz sayfalık kitabın aslında yapmak istediği şey örneğin insana cinayetin suç olduğunu öğretmekten çok daha öte onu cani ruhlu olmaktan kurtaracak, melek ruhlu olmaya yaklaştıracak öncülleri beslemeye yönelmiştir. Kur'an'ın Allâh kitabı olduğunu kabul ederek onun anlam dünyasıyla tefekkür boyutunda hemhâl olan kişi, kendisine hiç cinayet yasağı gelmeseyse bile cinayet işleyemez. Çünkü Kur'an Yüce Yaratıcı adına okuyucusunu tüm yaratılmış âlemiyle bütünleşmeye sevk eder. Mevlânâ'dan Yûnus'a edebiyatımız hep bu tarz vurgularla

⁵⁴ el-Mâide, 5/27-30.

⁵⁵ Nûh, 71/26.

doludur. Şu halde konumuz çerçevesinde meseleye bakıldığında tekrar tekrar ilâhî kitapların ve peygamberlerin gelmesi ve sınırlı sayıda mükellefiyetlerle muhataplarına hitap etmeleri bir açıdan suça sevk eden amilleri ortaya kaldırmaya, iyi insan yetiştirmeye matuftur. Aksi takdirde insan gelen yasayı bile değiştirebilecek cürete sahip bir karakterdedir. Bu minvalde İslâm dininin son kitabı olan Kur'ân insanlığın iyiye, doğruya, güzele kavuşması için son fırsattır.

SONUÇ

Nûh'un Yedi Yasası'nın kadim kaynaklarda mevcudiyeti araştırılırken iki bakış açısından bahsetmek mümkündür. a. Bizzat “yedi” sayısı ile sınırlanan toplu bir yasalar manzumesinin varlığı, b. Bu yedi yasanın tekil olarak varlıkları. İkinci bakış açısıyla söz konusu yasalar her tür dini kitapta rahatça görülebilecek açıklıktadır. Ancak yazılı kaynaklarda yedili sistem şeklindeki bir tasnifi ancak miladın ikinci yüzyılında görmekteyiz. “Konuyla ilgili yapılan akademik çalışmalar Nuh Kanunları'nı oluşturan hükümlerin ilk kez Tosefta'da, Avodah Zarah risalesinde serdedildiğinde ittifak etmişlerdir. Nuh Kanunları hakkında en detaylı bilgi Talmud'da yer alır; bu kaynakta yedili sistemin yanı sıra otuzlu sistemden de bahsedilir.

Söz konusu “yedi emir” bir bütün olarak veya sıralı bir şekilde Kur'ân'da yer almaz. Bununla birlikte ilgili yasalar açık anlatım, suç-ceza dengesi ve hatta rumuz boyutlarıyla Kur'ân'ın işlediği temel konular arasındadır. “Yedi emr”in ilk ikisi kelime-i tevhîd'in iki kısmına karşılık gelmektedir: İnanç ve eylem düzeyinde Allâh'a şirk koşmamak ve yalnızca O'na kulluk etmek. Diğer beş emrin üçü can, mal ve namus koruma alanlarıyla ilgili olup cinayet, hırsızlık ve zina suçlarından uzak durulmasını istemektedir. Adaletli olmak emri bu anlamda çok daha geneldir ve hayatın tamamını yaşanabilir kılacak mahiyettedir. Son emir olan canlı bir hayvanın etini yememek ise doğrudan sağlığın korunması, hayvan hakları ve ruhların şiddetten uzak tutulması ilkeleriyle ilgilidir.

Hiz. Âdem'den Hiz. Peygamber'e kadar devam eden temel inanış ve temel yasaların çatı ismi İslâm'dır. İslâmî emirler hadd-i zatında özlü, öğrenilmesi kolay, tartışma ve şüphelere mahal vermeyecek ma'küliyettedir. Ancak dinin sadelik ve uygulanabilirlik ilkesi bir takım beşeri sebeplerle bulandırıldığı için insanların dine bakışında olumsuzluklar gözlemlenebilir. Bununla birlikte bahsettiğimiz temel ilkeler dinlerin siyasi amaçlarla birleştirilmesi ve özellikle İslâm ruhunun bulanıklaştırılması amacına da matuf olabilir. Dolayısıyla bu tür yaklaşımlara görüntünün arkasındaki gerçek niyet penceresinden çok ihtiyatla yaklaşılması gerekir. Çağın baskın ekonomik-kültürel güçleri tarafından mesih çağının Nühîlik hareketiyle başlayacağı belirtilerek bu yöndeki organizasyonlara güçlü destekler verilmektedir. High Council of Bnei Noah (Nuh Oğulları Yüksek Konseyi)'nin varlığı, 1980'lerde başlayan Noahide konferansları gibi faaliyetler bu minvalde dikkat ve ihtiyatla takip edilmelidir.

Kur'ân anlatımında takvâ bilinci bütün öğütlerin merkezinde yer aldığı gibi ibadetin de ana gayesidir. Suç ve günahın insan hayatında asgari düzeye indirilmesi, iyiliklerin olabildiğince arttırılması bu niteliğin varlığına bağlıdır. Fakat şahsiyette kökleşecek takvanın elde edilmesi bir süreç ve ciddi bir eğitim işidir. Nitekim Allâh'ın peygamberlere ve toplumlara öğüdü, bununla bağlantılı olarak peygamberlerin de toplumlara öğüdü takvâ odaklıdır. Örneğin Şuarâ suresinde Nûh, Hûd, Sâlih, Lut ve Şuayb peygamberler ümmetlerine aynı takva çağrısını aynı cümle formatında yöneltmişlerdir. En yalın anlatımıyla takvâ bir sorumluluğu yerine getirememek, kendisine sunulan sevgi dâhil tüm lütufları karşılıksız bırakmak sebebiyle doğacak kötü sonuçlardan çekinmek ve korkmaktır. İnsanoğlunun bizatihi insanlığının ve Allâh'a kulluğunun

hakkını verememe endişesidir. Bu itibarla yapılan tüm eylemlerin doğru, iyi ve güzel olması öz itibarıyla ruhta kök bulan takvâya bağlıdır. Akıl, vicdân, adâlet, hikmet, cesaret, cömertlik ve iffetin zirvelere taşıdığı akvâ ancak bir ömür boyu sürecek maddi ve manevi okumaların, vicdanlı olmanın, ilâhî öğretilerden daima beslenmenin neticesinde tahakkuk edebilir.

KAYNAKLAR

Âlûsî, Şehâbeddin Mahmûd el-Âlûsî, Rûhu'l-me'ânî fi tefsîri'l-Kur'âni'l-'azîm ve's-seb'î'l-meşânî, I-XXX, Bulak-Beyrut, ts. (Dâru ihyâi't-türâsi'l-Arabî). XXIX, 132-133.

Arsal, Sadri Maksudi. Cengiz'in 96 Yasası, , Türk Hukuk Tarihi, İst. Ün. Hukuk Fak. Yayını, 1947, s. 167 – 177.

Bayram, Enver – Coşkun, Hasan. “Kur'an Kıssaları Bağlamında Sosyal Değişim-Helak Münasebeti, Tokat İlmîyat Dergisi 8/2 (Aralık 2020), 473-495.

Boynukalın, Ertuğrul. Makâsıdu's-Şerîa, DİA, Ankara: 2003, c. 27, s. 423-427.

Din İşleri Yüksek Kurulu, 12.07.2017 tarihli kararı.

Ertuğrul, Resul. "Kur'an'da Helâk Olan Kavimlerde Suç-Ceza Uyumu -I-", Bayburt Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, vol.3,no:5,pp:165 - 185, 2017.

Feldman, Rachel Z. (August 2018). "The Children of Noah: Has Messianic Zionism Created a New World Religion?" Nova Religio, Volume 22, Number 1, August 2018, pp. 115-128 (Article).

Feuerbach's "Man is what He Eats": A Rectification Melvin Chern Journal of the History of Ideas, Vol. 24, No. 3 (Jul. - Sep., 1963), pp. 397-406 (10 pages).

Feuerbach's "Man is what He Eats": A Rectification Melvin Chern Journal of the History of Ideas, Vol. 24, No. 3 (Jul. - Sep., 1963), pp. 397-406 (10 pages).

Hasanov, Eldar. Yahudi Ahit Geleneğinde Nuh Kanunları ve Nuhilik, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Doktora Tezi, İstanbul, 2012.

Hişâm b. Muhammed el-Kelbî, Kitâbü'l-Eşnâm (nşr. Ahmed Zeki Paşa, Putlar Kitabı, trc. Beyza Düşüngen), Ankara 1969.

İsfehânî, Râgıb, Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'ân, tahk.: Safvân Adnân Dâvûdî, 2. bs., Beyrut: Daru'l-Kalem, 1997.

Koluman, Ahmet. "Dinler ve Gıda: İlkelden Semaviye". Uludağ Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dergisi 28 (2009): 25-32.

Law and the Noahides, Nahum Rakover, The Library of Jewish Law, İsrail, 1998, s. 16 vd.

Lichtenstein, Aaron, The Seven Laws of Noah, 3. bsk., New York: The Rabbi Jacob Joseph School Press, 1995, s. 11.

Sallâbî, Ali Muhammed. Nûh ve't-Tûfân, Dâru İbni Kesîr, Beyrut; 2020.

Sancılı, Fatih. *Mezhep-İktidar İlişkileri-Erken Dönem Abasîlerde*. Ankara: Fecr Yayınları, 2021.